

תיק העור של המכשפה

לפני שנים רבות חיה אלמנה עם שלוש בנותיה. כאשר בעלה נפטר, חשבה שתמיד תוכל לחיות ברוחה, כי הוא השair לה תיק עור ארוך, מלא כסף וזהב.

אך לא עברו ימים רבים אחריו מותה המכשפה זקנה אחת באה לביתם וגנבה את תיק העור הארוך המלא כסף וזהב ועזבה את האזרור, איש לא ידע לאן.

از מאותו היום האם ושלושת בנותיה היו עניות מאוד והיו צורך לעמול קשה בכך להתקיים.

כשהבת הגדולה התבגרה, היא אמרה לאמה: "אמא, אני עכשו אישה צעירה ואני מתבונשת לשbat כר בבית, ולא לעזר לא לעצמי ולא לך. أنا, הכנני לי שכמייה ואף לי פיתה ואלך לחפש את עושרי".

האם תפרה לה שכמייה ואפתה פיתה ושאלה האם היא רוצה את חצי הפיטה עם ברכתה של אמה או פיתה שלמה ללא ברכה.

הבת העדיפה פיתה שלמה ללא ברכה. היא לקחה אותה, אמרה רק שם לא תחזור תורה שנה יום אחד, סימן שהצלחה האירה לה פנים והוא חיה בעשור ואושר, והלכה.

היא הלכה הלאה והלאה, והמשיכה ללבכת רחוק יותר מאשר אוכל לומר לכם, וכי שניים רחוק יותר מאשר אתם יכולים לומר לי, עד שהגיעה לאرض זרה. שם ראתה בקתה קטנה בה חייה איש זקנה.

האישה שאלת אותה לאן היא הולכת, והבת ענתה שהיא מחפשת את עושרה. אמרה הזקנה: "אולי תישארו אותי, כי אני זקקה לעוזרת?"

"ומה יהיה עלי לעשות?" שאלת היא.

"תקשבי לרחוץ אותי ולהלביש אותי ולנקות את התנור; אבל בשום פנים ואופן אל تستכלி לתוך האробה". אמרה הזקנה.

"טוב" הסכימה הבת.

ולמחרת, כשהיאישה זקנה קמה, היא רחצה אותה והלבישה אותה, וכשהזקנה יצאה היא ניקתה היטב את התנור. אז חשבה שוודאי לא יזיך בכל זאת לציז' לתוך האробה. וכך עשתה. ומה ראתה שם אם לא את תיק העור הארוך של אמה, מלא כסף וזהב.

היא הורידה את התקין והתחללה לרוץ מהר בדרך חזרה הביתה.

היא לא הגיעה רחוק כשפגשה סוס רועה בשדה, וכשהסתו ראה אותה אמר: "סركי אותו! הוא סרק! אותו! כבר שבע שנים איש לא סרך אותו!" אך הנערה רק דחפה אותו הצדיה והמשיכה בדרך.

היא לא הלכה רחוק כשפגשה כבשה שאמרה: "אנא גazzi אותו! גazzi אותו! כבר שבע שנים לא גazzi אותו!" אך הנערה רק דחפה את הכבשה והלכה הלאה.

היא המשיכה כר עד שהגיע לכובשן סיד שאמר: "אנא נקי אותו, נקי אותו, כבר שבע שנים לא ניקו אותו!" אך היא רק הביטה הצדיה והלכה הלאה.

היא עברה עוד כברת דרך כשפגשה פרה שאמרה: "חלב' אותו, אנא חלב' אותו! כבר שבע שנים לא חלבו אותו!" אך הנערה עברה לידי והלכה הלאה. ולפנות ערבות היא הגיעה לטחונה שאמרה: "אנא סובי אותו, סובי אותו, כבר שבע שנים לא סובי אותו!"

אך הבת לא הגיבה לכל אלה נכנסה ונשכבה לישון אחרי הדלת, כשתיק העור הארוך מונח תחת ראשה.

כשהמכשפה זקנה חזרה הביתה וראתה שהנערה איננה היא הסתכלה לתוך האробה. כשראתה שהתקין נעלם התרגזה מאוד והתחילה לרדוֹף מהר אחרי הנערה.

היא הלכה עד שפגשה סוס רועה בשדה. שאלת אותו: "הו סוס יקיר, האם ראית נערה עם תיק העור הארוך שלו, ובו כל הכסף והזהב שהרווחתי כאשר שירותתי בחווה?"

אמר הסוס: "אכן, לא מזמן עברה צוآن".
אז היא המשיכה לרוץ ופגשה כבשה ושאלה: "כבשתי, כבשתי, האם רأית נערה עם תיק
העור הארוך שלי, ובו כל הכסף והזהב שהרוויחתי כאשר שירתת בחוות?"

וכבשה אמרה: "אכן, לא מזמן עברה צוآن".
אז היא המשיכה לרוץ וראתה כבשן ו שאלה: "הו כבשן, האם רأית נערה עם תיק העור
הארוך שלי, ובו כל הכסף והזהב שהרוויחתי כאשר שירתת בחוות?"
וכבשן ענה: "אכן, לא מזמן עברה צוآن".

אז היא המשיכה לרוץ עד שפגשה פרה ו שאלה: "הו פרה
האם רأית נערה עם תיק העור הארוך שלי, ובו כל הכסף והזהב שהרוויחתי כאשר שירתת
בחוות?"

והפרה אמרה: "אכן, לא מזמן עברה צוآن".
וכך המשיכה הזקינה עד שהגיעה לטחנה ו שאלה: "האם רأית נערה עם תיק העור הארוך
שלוי, ובו כל הכסף והזהב שהרוויחתי כאשר שירתת בחוות?"
וטהנה אמרה: "הנה היא ישנה כאן אחרי הדלת".
ו נכנסה המכשפה לטחנה, נגעה בנערה בשרביט הקסם שלה והפכה אותה לאבן לבנה. היא
לקח את התיק על גבה וחזרה לביתה.

עבורו שנה ויום אחרי שהבת הבכורה עזבה, וכאשר הבינו שהוא לא חזרת קמה הבת השנייה ואמרה: "אחותי לא חזרה וזה סימן שהיא הצלחה וחיה בעושר ואושר. אני אמא, הכנוי לי שכמייה ואף לי פיתה ואני אלך לחפש את עושרי".

האמא תפירה לה שכמייה ואפתה פיתה ושאלה, האם היא רוצה את חצי הפיטה עם ברכתה של אמא או פיתה שלמה ללא ברכה.

הבת העדיפה פיתה שלמה ללא ברכה. היא לקחה אותה, אמרה רק שאמ לא תחזר תורה שנה ויום אחד, סימן שהצלחה האירה לה פנים והיא חיה בעושר ואושר, והלכה.

היא הלכה הלאה והלאה, והמשיכה ללבכת רחוק יותר מאשר יכול לומר לכם, וכי שנים רחוק יותר מאשר אתם יכולים לומר לי, עד שהגיעה לארץ זרה. שם ראתה בקתה קטנה בה חייה אישת זקנה.

האישת שאלת אותה לאן היא הולכת, והבת ענתה שהיא מוחפשת את עושרה.

אמרה הזקנה: "אולי תישاري אותי, כי אני זקופה לעוזרת?"

"ומה יהיה עלי לעשות?" שאלת היא.

"צטרכי לרוחץ אותי ולהלביש אותי ולנקות את התנור; אבל בשום פנים ואופן אל تستכלி לתוך האрова". אמרה הזקנה.

"טוב" הסכימה הבת.

ולמחרת, כשהאישת הזקנה קמה, היא רחצה אותה והלבישה אותה, וכשהזקנה יצאה היא ניקתה היטב את התנור. אז חשבה שוודאי לא יזיך בכל זאת לציצ' לתוך האрова. וכך עשתה. ומה ראתה שם אם לא את תיק העור הארוך של אמא, מלא כסף וזהב.

היא הורידה את התקיק והתחילה לróż מהר בדרך חזקה הביתה.

היא לא הגיעה רחוק כשפגשה סוס רועה בשדה, וכשהסוס ראה אותה אמר: "סركי אוטי! הוא סركי אוטי! כבר שבע שנים איש לא סרק אוטי!" אך הנערה רק דחפה אותו הצדיה והמשיכה בדרך.

היא לא הלכה רחוק כשפגשה כבשה שאמרה: "אנא גazzi אוטי! גazzi אוטי! כבר שבע שנים לא גazzi אוטי!" אך הנערה רק דחפה את הכבשה והלכה הלאה.

היא המשיכה קר עד שהגיע לכובשן סיד שאמר: "אנא נקי אוטי, נקי אוטי, כבר שבע שנים לא ניקו אוטי!" אך היא רק הביטה הצדיה והלכה הלאה.

היא עברה עוד כברת דרכ שפגשה פרה שאמרה: "חלבי אוטי, אני חלבני אוטי! כבר שבע שנים לא חלבו אוטי!" אך הנערה עברה לידי והלכה הלאה. ולפנות ערב היא הגיעה לטחנה

שאמירה: "אנא סובי אוטי, סובי אוטי, כבר שבע שנים לא סובבו אוטי!"

אך הבת לא הגיבה כלל, אלא רק נשכבה לישון אחרי הדלת הטחנה, כשהתיק העור הארוך מונח תחת ראשה.

כשהממשפה הזקנה חזקה הביתה וראתה שהנערה איננה היא הסתכליה לתוך האрова. כשראתה שהתקיק נעלם התרגזה מאד והתחילה לרדוף מהר אחרי הנערה.

היא הלכה עד שפגשה סוס רועה בשדה. שאלת אותה: "הו סוס יקירי, האם ראית נערה עם תיק העור הארוך שלי, ובו כל הכסף והזהב שהרוויחתי כאשר שירתתني בחוותה?"

אמר הסוס: "אכן, לא מזמן עברה צזו כאן".

از היא המשיכה לרוץ ופגשה כבשה ושאלה: "כבשתי, כבשתי, האם ראית נערה עם תיק העור הארוך שלי, ובו כל הכסף והזהב שהרוויחתי כאשר שירתתני בחוותה?"

וכבשה אמרה: "אכן, לא מזמן עברה צזו כאן".

از היא המשיכה לרוץ וראתה כבשן ושאלה: "הו כבשן, האם ראית נערה עם תיק העור הארוך שלי, ובו כל הכסף והזהב שהרוויחתי כאשר שירתתני בחוותה?"

וכבשן ענה: "אכן, לא מזמן עברה צזו כאן".

از היא המשיכה לרוץ עד שפגשה פרה ושאלה: "הו פרה, האם ראית נערה עם תיק העור הארוך שלי, ובו כל הכסף והזהב שהרוויחתי כאשר שירתתני בחוותה?"

והפירה אמרה: "אכן, לא מזמן עברה צוآن".
וכך המשיכה הזקנה עד שהגיעה לטחנה ושאלה: "האם ראית נערה עם תיק העור הארוך
שלוי, ובו כל הכסף והזהב שהרוויחתי כאשר שירתתني בחוויה?"
וטהchner אמרה: "הנה היא ישנה כאן אחרי הדלת".
נכנסה המכשפה לטחנה, נגעה בנערה בשרביט הקסם שלה והפכה אותה לאבן לבנה. היא
לקחה את התיק על גבה וחזרה לביתה.
**

עברו עוד שנה ויום והבט הקטינה אמרה לאמא: "הஅחות שלי לא חזרו וכנראה הן מצליחות
מאוד, זהה לא יפה שאשב כאן בבית אכבייד עלייר, אמא. אנה, אפי לי פיטה, ותפְרֵי לי
שכמיה וגם אני אלך להחפש את עושרי".
האמא עשתה כך ושאלה האם היא רוצה את חצי הפיטה עם ברכתה, או פיטה שלמה ללא
ברכה. ביקשה הבת את מחצית הפיטה עם ברכה. אמא נתנה לה חצי הפיטה וברכה אותה,
ובבט הלכה.

היא הלכה הלאה והלאה, והמשיכה לילכת רחוק יותר מאשר אוכל לומר לכם, וכי שניים רחוק
יותר מאשר אתם יכולים לומר לי, עד שהגיעה לארץ זרה. שם ראתה בקתה קטנה בה חייה
אישה זקנה.

האישה שאלת אותה לאן היא הולכת, והבט ענתה שהיא מחפשת את עושרה.
אמרה הזקנה: "אולי תישاري איתי, כי אני זקופה לעוזרת?"
ומה יהיה עלי לעשות? שאלת היא.

"תצטרכי לרוחץ אותי ולהלביש אותי ולנקות את התנור; אבל בשום פנים ואופן אל تستכל
לטור הארץ". אמרה הזקנה.
טוב" הסכימה הבת.

ולמחרת, כשהיאישה הזקנה קמה, היא רחצה אותה ולהלבישה אותה, וכשהזקנה יצאה היא
ニקתה היטב את התנור. אז חשבה שוודאי לא יזיך בכל זאת לציז לטור הארץ. וכך
עשתה. ומה ראתה שם אם לא את תיק העור הארוך של אמא, מלא כסף וזהב.

היא הורידה את התיק והתחילה לróż מהר בדרך חזורה הביתה.
היא לא הגיע רחוק כשפגשה סוס רועה בשדה, וכשהסוס ראה אותה אמר: "סרך! אוטי!
סרך! אוטי! כבר שבע שנים איש לא סרך אוטי!"

"הו סוסי המסקן!" אמרה "בוודאי שאעשה זאת". היא סרכקה את הסוס, והלכה הלאה.
בדרכ פגשה כבשה שאמרה: "או גazzi אוטי, גazzi אוטי, כבר שבע שנים לא גזזו אוטי!"
כבשה מסכנה" אמרה הבת הצעירה, היא הניחה את תיק השלה וגזזה את צמר הכבשה.
היא המשיכה קר עד שראתה כבשן שאמר: "נק' אוטי, נק' אוטי! כבר שבע שנים לא ניקו
אותי!"

"הו כבשן סיד מסכן, בוודאי שאנקה אוטר" אמרה הבת וניקתה את הכבשן.
ושוב הלכה עד שפגשה פרה שאמרה: "חלבי אוטי, אנה חלבבי אוטי. כבר שבע שנים לא
חלבו אוטי". "פרה מסכנה, בוודאי שאחלוב אטר" אמרה הבת וחלבה את הפרה.
היא המשיכה בדרכה עד שהגיעה לטחנה. וטהchner אמרה: "סובבי אוטי, סובבי, כי כבר שבע
שנתיים לא סובבו אוטי!" אמרה הנערה: "אייזה טחנה מסכנה, אסובב אוטר מיד!" היא סובבה
את הטחנה ואחר כך שכבה לשון אחורי דלת הטחנה, כשהתתיק תחת ראשה.
כשהמכשפה הזקנה חזורה הביתה וראתה שהנערה איננה היא הסתכלה לטור הארץ.
כשראתה שתתיק נעלם התרגזה מאד והתחילה לרדוף מהר אחרי הנערה.
היא הלכה עד שפגשה סוס רועה בשדה. שאלת אותו: "הו סוס יקיiri, האם ראית נערה עם
תיק העור הארוך שלי, ובו כל הכסף והזהב שהרוויחתי כאשר שירתתני בחוויה?"
אמר הסוס: "האם אין לי כבר מה לעשות, רק לעקב אחרி הנערות שלך? וכי, חפשי אותה
בעצמך".

הלכה הלאה ופגשה כבשה. היא שאלת: "הו כבשה, האם ראית נערה עם תיק העור הארוך שלו, ובו כל הכסף והזהב שהרוויחתי כאשר שירתתני בחווה?"

אמרה הכבשה: "האם אין לי כבר מה לעשות, רק לעקב אחריו הנערות שלך? וכי, חופשי אותה בעצמך".

הלכה הלאה ורأتה כבשן. היא שאלת: "הו כבשן, האם ראית נערה עם תיק העור הארוך שלו, ובו כל הכסף והזהב שהרוויחתי כאשר שירתתני בחווה?"

ענה הכבשן: "האם אין לי כבר מה לעשות, רק לעקב אחריו הנערות שלך? וכי, חופשי אותה בעצמך".

הלכה הלאה ורأتה פרה. היא שאלת: "הו פרת, יקירתי האם ראית נערה עם תיק העור הארוך שלו, ובו כל הכסף והזהב שהרוויחתי כאשר שירתתני בחווה?"

עונה הפרה: "האם אין לי כבר מה לעשות, רק לעקב אחריו הנערות שלך? וכי, חופשי אותה בעצמך".

הלכה שוב ורأتה טחנה. שאלת: "הו טחנה, טחנת הקמח היקרה, האם ראית נערה עם תיק העור הארוך שלו, ובו כל הכסף והזהב שהרוויחתי כאשר שירתתני בחווה?"

טחנה ענתה: "קרבי אליו ואלחש לך באוזן". היא התקorraה לטחנה וזע תפסה בבדיה, משכה אותה בין אבני הרחיים וטחנה אותה דק-דק. השרביט של המכשפה נפל מידיה,

וטהנה העירה את הבית הצעירה ואמירה לה להכotta בשרביט בשתי האבניים הלבנות.

היא עשתה כך והנה קמו לפניה שתי האחות הגדלות שלה. היא לקחה את תיק העור על כתפה ושלושתן הלכו מהר הביתה.

הاما שלhn בכתה כל הזמן כשהבנות לא חזרו, ועכשו שמחה מאוד לראות אותן. וכך הן המשיכו לחיות שמחות, בעושר ואושר.